

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Trg Ante Starčevića 7/II

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Osijeku, po sucu Dariu Mađarošu, uz sudjelovanje zapisničarke Sabine Branković, u upravnom sporu tužiteljice , protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti – HAKOM, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupaju službene osobe , radi povrede pretplatničkog ugovora, 27. rujna 2017.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti – HAKOM, KLASA: UP/I-344-08/16-01/184, URBROJ: 376-05/DB-16-5 od 31. ožujka 2016.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika usvojen je zahtjev tužiteljice u dijelu koji se odnosi na povrede odredaba pretplatničkog ugovora, isključenje i naplatu usluge ponovnog uključenja po opomenama od rujna 2015. do ožujka 2016. (točka I. i II. izreke), a odbijen je u dijelu koji se odnosi na ispostavljanje računa u vrijeme privremenog isključenja priključka radi neplaćanja (točka III. izreke) te odbačen u dijelu koji se odnosi na primjenu Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj: 41/14. i 110/15. – dalje: ZZP) zbog nepostojanja pravne osnove za pokretanje postupka i rješavanje zahtjeva.

Tužiteljica u tužbi osporava zakonitost rješenja tuženika u cijelosti navodeći u bitnom kako u njenom slučaju nema mjesta pozivanju na članak 41. stavke 1., 2., 3. i 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14. – dalje: ZEK) budući da je pretplatnički ugovor između nje i operatora odavno istekao pa nije bila dužna pridržavati se njegovih općih uvjeta poslovanja, a s kojima nikad nije bila ni upoznata. Smatra da joj je u računima u razdoblju od rujna 2015. do ožujka 2016. neosnovano naplaćena usluga koja nije isporučena. Slijedom toga predlaže Sudu poništiti osporavano rješenje i naložiti tuženiku novi pravični obračun isporučenih usluga.

Tuženik u odgovoru na tužbu smatra navode tužiteljice neutemeljenima iz razloga navedenih u obrazloženju osporavanog akta. Predlaže Sudu odbiti tužbeni zahtjev.

Sud je u ovom sporu održao raspravu u prisutnosti službenih osoba tuženika te odsutnosti uredno pozvane tužiteljice na temelju odredbe članka 39. stavka 2. u vezi članka 37. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – Odluka i Rješenje Ustavnog suda RH i 29/17. – dalje: ZUS) na kojoj je prisutna stranka ostala kod svojih prijašnjih navoda i prijedloga te je Sud u dokaznom postupku izvršio uvid u svu dokumentaciju koja prileži sudskom spisu i spisu upravnog postupka dostavljenom uz odgovor na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema članku 41. stavcima 1., 3. i 4. ZEK-a prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora i pretplatnika javnih komunikacijskih usluga uređuju se njihovim međusobnim ugovorom, a ti ugovori se temelje na općim uvjetima poslovanja operatora javnih komunikacijskih usluga i cjenovnim sustavima u skladu sa Zakonom. Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje za taj ugovor sklapa. U odnosu na navode tužiteljice ovdje valja istaknuti da samim istekom obveznog trajanja pretplatničkog ugovora ne znači da se takav ugovor istovremeno i raskida.

Nadalje, sukladno članku 50. ZEK-a korisnik ima pravo podnijeti prigovor svom operatoru u vezi s pružanjem usluga, prigovor na iznos kojim je zadužen za pruženu uslugu, prigovor na kakvoću pružene usluge te prigovor zbog povreda odredaba pretplatničkog ugovora. Rokovi za podnošenje prigovora su taksativno navedeni za svaku vrstu prigovora, pa se tako prigovor na račun podnosi u roku od 30 dana od datum dospijeca računa, a prigovor zbog povreda odredaba pretplatničkog ugovora može se podnijeti u roku od 15 dana od saznanja za radnju ili propust operatora, a najkasnije u roku od 30 dana od povrede pretplatničkog ugovora.

Iako je u konkretnom slučaju operator ispravno utvrdio da je tužiteljčin prigovor podnesen izvan roka, ne može se zanemariti kako joj nije dana uputa o pravnom lijeku s mogućnošću ulaganja reklamacije povjerenstvu – zbog čega je tuženik pravilno predmetni zahtjev rješavao u meritumu.

Pri tome tuženik konstatira da se tužiteljica žalila na neopravdanu naplatu računa tijekom vremena kad je bila isključena radi dugovanja te pravilno upućuje na odredbu članka 48. ZEK-a kojom je propisan postupak u slučaju ne podmirenja dugovanja (osim u slučaju kada je korisnik u postupku rješavanja prigovora iz članka 50. ZEK-a), sukladno kojem operator može, u slučaju ne podmirenja dugovanja, korisnika opomenuti i pozvati na plaćanje u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisane opomene. Ukoliko korisnik ne podmiri dugovanje u roku od 30 dana od dana dostavljanja opomene operator može privremeno isključiti pretplatničku telekomunikacijsku opremu iz elektroničke komunikacijske mreže, za koje vrijeme korisnik može realizirati dolazni promet i pozive prema hitnim službama. Ako korisnik ne podmiri dugovanje i nakon isteka 30 dana od dana privremenog isključenja operator može trajno isključiti priključak i raskinuti pretplatnički ugovor (isto je propisano i općim uvjetima poslovanja u članku 6.3.1.).

Uvidom u dostavljene pisane opomene i Izvod iz sustava o provedenim isključenjima tuženik je utvrdio kako je tužiteljici dostavljao zakonom propisane opomene te je u periodu od 10. rujna 2015., kada je upućena prva opomena za dugovanje po računima za period od veljače do srpnja 2015., tužiteljici do ožujka 2016. dostavio još 4 opomene. Zaključak je tuženika kako opomene nisu izdane sukladno članku 48. ZEK-a u dijelu koji se odnosi na rok od 30 dana koji se korisniku ostavlja za plaćanje po opomeni, a prije nastupanja privremenog isključenja. Tako je opomena u rujnu 2015. imala datum izdavanja 10. rujna 2015. sa dospeljećem plaćanja 18. rujna 2015. Zatim opomena iz prosinca 2015. ima datum izdavanja 06. prosinca 2015., a dospeljećem plaćanja 18. prosinca 2015. Po opomeni od siječnja 2016. datum izdavanja je 08. siječnja 2016., a dospeljećem plaćanja 18. siječnja 2016., u veljači opomena je izdana 08. veljače 2016. sa dospeljećem plaćanja 18. veljače 2016. I za ožujak 2016. datum izdavanja je 09. ožujka 2016., a dospeljećem plaćanja je 18. ožujka 2016. Obzirom na utvrđene datume izdavanja opomena i datume dospeljeca plaćanja po opomenama tuženik je utvrdio kako niti po jednoj od njih tužiteljica nije imala zakonom propisanu mogućnost plaćanja u roku od 30 dana po izdavanju opomene, a kako ne bi došlo do privremenog isključenja.

Uvidom u Izvod iz sustava isključenja i uključenja tuženik je utvrdio kako je prvo isključenje nastupilo 22. rujna 2015. te tako po svakoj dostavljenoj opomeni. Nakon uplate prvo uključenje je realizirano 05. listopada 2015. Zatim slijedi isključenje 13. listopada 2015.

i ponovno uključenje 18. studenog 2015., ponovno isključenje 10. prosinca 2015. i uključenje 15. prosinca 2015. Ponovno isključenje nastupilo je 13. siječnja 2016. uz ponovno uključenje 19. veljače 2016. Novo isključenje provedeno je 10. ožujka 2016. uz ponovno uključenje 21. ožujka 2016.

Budući da je naknada za ponovno uključenje obračunata na računu za studeni 2015. u iznosu od 101,43 kn, na računu za prosinac 2015. u iznosu od 15,36 kn i na računu za veljaču 2016. u iznosu od 15,36 kn, a obzirom da tužiteljici nije ostavljen rok od 30 dana za plaćanje prije privremenog isključenja, to je tuženik pravilno odlučio kao u točki I. i II. izreke osporenog rješenja.

Vezano uz osporavanje ispostavljenih računa za period kada su tužiteljici bile suspendirane odlazne usluge, tuženik pravilno ističe kako propisima nije zabranjena naplata računa tijekom tog perioda jer su tužiteljici bile dostupne dolazne usluge i pozivi prema hitnim brojevima, odnosno priključak je zadržao svoj aktivni status, a sama tužiteljica ne osporava da te račune nije podmirila. Naime, samo u slučaju trajnog isključenja i raskida ugovora, kada pretplatnički priključak nije aktivno uključen u mrežu operatora nije moguće ispostavljati račune, osim iznimno za usluge koje su posebno propisane općim uvjetima poslovanja operatora. Slijedom toga tuženik je osnovano u točki III. izreke osporenog rješenja odbio zahtjev tužiteljice u tom dijelu.

Sud prihvata obrazloženje tuženika i u odnosu na traženje tužiteljice za postupanjem po odredbama ZZP-a te je takav zahtjev pravilno odbačen u točki IV. izreke osporenog rješenja, što ne prijeći tužiteljicu da takav zahtjev podnese nadležnom tijelu za provođenje ZZP-a.

Slijedom svega navedenog, tužiteljica svojim prigovorima nije dovela u sumnju zakonitost osporavanog akta te je Sud na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučio kao u izreci ove presude.

U Osijeku 27. rujna 2017.

Sudac
Dario Mađaroš v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

Za točnost otpavka ³ ovlaštení službeník

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	2.10.2017. 8:58:39		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/16-01/19	-04		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-17-5		0	

d1980968

